

[Madsen-Mygdal.]

Landstinget og har Flertal der, gad jeg se den Koalition afskaffe Landstinget; men saa længe de ikke har dette Flertal, saa længe er det godt at bruge dette Feltraab, og der er ikke megen Udsigt til, at de nogen Sinde opnaar dette Flertal.

Sluttelig var den højtærede Statsminister inde paa at omtale Erhvervs-krisen i Landbruget, og han var jo meget ironisk overfor mig, der skulde være en Tilhænger af Kræfternes frie Spil, nu krævede jeg Statens Indgreb, sagde han. Den højtærede Statsminister vil altsaa ikke forstaa, hvad der bliver sagt. Jeg har aldeles ikke ønsket, at Staten skal gribe ind i Landbrugets Forhold. Det, jeg ønsker, er, at Statens tunge Byrder skal lattes. Tror den højtærede Statsminister virkelig, at det vedblivende lader sig gøre at opretholde Udgiftsbudgetter for Staten og Kommunerne paa op imod rundt 700 Mill. Kr. med den mægtige Indtægtsnedgang, hele Nationen faar i dette Aar? Det, vi kræver, betyder Tilpasning, naar vi vender os til Regeringen og Lovgivningsmagten, det er først og fremmest Nedsættelse af de offentlige Udgifter, ikke dette, at Statsmagten skal foretage Indgreb i Landbruget, saa kommer vi kun fra Asken i Ilden.

For øvrigt maa jeg sige, at i den Tid, jeg har siddet her i Rigsdagen, har jeg ikke hørt en saa haanlig og overlegen Udtalelse om Landbruget som den, den højtærede Statsminister fremsatte i sin Tale her. Den højtærede Minister udtalte — jeg har ikke Fortrykket — noget lignende som: Bønderne faar maaske nok lidt mindre for Smørret og Flæsket, end de er vant til, men det har saa tidt været Tilfældet, ogsaa Skræddere og Skomagere har faaet mindre, uden at der har været klaget over det, og der er ingen Grund til at holde Rigsdagen inde for at vente paa et eller andet, det er ikke Ejdendomsbesiddere, det drejer sig om, det maa de finde sig i.

Det er bemærkelsesværdigt, at saadant kan siges her i Salen, at ikke blot et Medlem, men at selve Landets Statsminister taler saa overlegent om dette, at Bønderne faar lidt mindre for deres Smør og Flæsk. Og helt fiffigt føjer Statsministeren til: Lad os faa lidt at vide om, hvad Foderstoffer og Kunstgødning er faldet i Pris, saa kan vi tage en Diskussion op.

I dette er der imidlertid ikke noget, vi kan diskutere os hverken til eller fra. Jeg har her fra Tingets Talerstol meddelt paa Grundlag af Beregninger, der er foretaget af den Institution her i Landet, som er

bedst egnet til at foretage saadanne Beregninger, at tager vi hele Landbrugets Eksport og Import for et Aar — jeg indrømmer, det er ikke Kalenderaaret, jeg har kun Tallene fra December til December, men det er jo ligegyldigt —, tager vi hele Importkvantumet og Prisnedgangen, betyder det et Minus for Landbruget paa 348 Mill. Kr., men Nedgangen i Prisen paa Foderstoffer og Kunstgødning og øvrige Raamaterialer betyder kun 16 Mill. Kr. (*Hans Nielsen*: Hvor meget var det sidste Aar?). Det er sidste Aar, altsaa fra 1930—31, for det Aar betyder det 16 Mill. Kr. paa det Kvantum; det er muligt, Kvantumet forøges, saa bliver Indtægten større, men saa er der ogsaa større Produktionsudgifter, men beholder vi det samme Kvantum med denne Prisnedgang, er der en Forskel paa 332 Mill. Kr.

Men det er altsaa blot nogle Bønder, som faar noget mindre, end de er vant til! Ja, det er rigtigt, men jeg tror nu alligevel, det var ønskeligt, om vi her i Landet havde en Statsminister, der havde lidt mere Forstaaelse af, hvad den Indkomst betyder i hele Landets Økonomi, det betyder noget mere end dette, at nogle Bønder har lidt større eller mindre Indtægt, thi det er denne Indtægt, Hovedparten af Landets Befolkning lever af. Det er muligt, man ogsaa fra Fagforeningsside, fra Regeringens og fra Socialdemokratiets Side benægter dette og siger: Det har ingen Betydning. Vi faar se, hvem der har Ret.

Jeg maa sige, at jeg havde ikke ventet, at den højtærede Statsminister vilde blotte et saadant Ukendskab til dette Lands Økonomi, Ukendskab til, hvor i Virkeligheden alle her i Landet har deres Hovedindtægtskilde. Jeg troede, alle her i Landet kunde se — i hvert Fald kan alle udenfor Landets Grænser se det —, hvad Danmark i Øjeblikket økonomisk er bygget op paa. Men her i Landet har vi altsaa i Øjeblikket en Statsminister, for hvem det blot er nogle Bønder, som faar noget mindre for deres Smør og Flæsk, end de er vant til, men det betyder ikke noget, dertor kan vi godt fortsætte paa den gamle Maade.

Den højtærede Statsminister har ganske Ret i, at der er ingen Grund til at holde Rigsdagen inde, naar Regeringen ikke har noget som helst at foreslaa. Det eneste, Statsministeren kunde tænke sig, hvis Landbrugskrisen fortsattes, var, at Staten kunde overtage Gaardene og udstykke dem eller lægge dem sammen. Det er ganske interessant, at naar Landbrugsministeren taler, er det om Udstykning, men Statsministeren kan ogsaa tænke sig Sammenlægning, saa